

Pardans(k)

'KOMMER DU NOGENSINDE TILBAGE TIL MIG?' VS 'LANGT FRA DET HVIDE HUS'

... lyver sjældent, men der kan jo være undtagelser. Vi skal have fat i to af tidens mest interessante ungdomsforfattere, Vedsø og Villadsen, og deres sorgfulde og sødmefulde ungdomsbøger fra de seneste par år. Mette Vedsøs 'Langt fra Det Hvide Hus' og Lise Villadsens 'Kommer du nogensinde tilbage til mig?'.

I begge fortællinger møder vi to unge drenge, men med vidt forskellige udgangspunkter. Fælles for de to historier er dog, at løgneren bliver omdrejningspunkt og katalysator for fortællingens videre forløb. Her ophører den umiddelbare lighed dog også, da løgneren optræder på vidt forskellig vis.

I 'Langt fra Det Hvide Hus' bruger Bush en nødløgn, da han møder den nærværende og altomfavnende tvillingemor, Julia, ved morfarens gravsted. Han fortæller usandfærdigt Julia, at gravstedet tilhører hans mor. Løgneren fører til en pludselig lysning i Bushs liv, der er præget af livet i et ghettoområde, hvor både hans mor og far har meget svært ved at leve op til forælderrollen. På baggrund af løgneren, løsriver han sig for en stund for alle de bekymringer, som hans liv er præget af. Han kæmper med sorgen over morfarens død, angsten for at miste sin far og frygten for at ende på værestedet Birkely som bogstavbarn. Løgneren medfører, at han inddrages i Julias familieliv og her oplever, hvordan livet også kan være. Fyldt med varme og venlighed. Bush kan med løgneren som følgesvend pludselig være sig selv: *"Hun smilede og smilede, hun fik mig til at føle mig god, og det gjorde mig anderledes, jeg var helt mig selv..."*.

For Atlas i 'Kommer du nogensinde tilbage til mig?' forholder det sig fuldstændig modsat. Som velfungerende og veltilpas ung dreng i slutningen af folkeskoleforløbet, rammer mødet med løgneren ham som en mur. En mur, der efterfølgende sætter hele hans liv i stå. Atlas opdager sandheden omkring hans fars død. En sandhed, som hans mor altid har holdt skjult for ham. For at skåne ham. Da løgneren opdages, har det fuldstændig modsatte effekt for Atlas. Faren døde ikke ved et uheld, men begik selvmord. Sorgen får ny næring, og som Atlas selv beskriver det i bogen; *"Nu er sorgen glattet ud, så man rigtig kan nærstudere den. Alle de gamle kruseduller, jeg næsten havde glemt. Og nye."* Den nye viden får Atlas til at tvivle på alt. Følelserne for hans søde kæreste, Adelia. Forholdet til sin mor. Og ikke mindst på ham selv.

Hvor Atlas går i stå, bevæger Bush sig endelig fremad. Når Atlas begynder at tvivle på sig selv og sine følelser, opdager Bush pludselig alt det han kan og hvilken betydning, han kan have for andre. Da Atlas oplever at blive følelsesløs og forvirret, mærker Bush livsvilje og handlekraft. De to historier er derfor på mange måder hinandens modsætninger. De skaber et godt billede af løgnens konsekvenser, når man befinder sig på hver sin side af den.

Løgneren forandrer alt og hverken Atlas eller Bush bliver nogensinde den samme igen. Plejer er død. Og der er ingen tvivl om, at det først og fremmest er Atlas, der lider under dette; *"Jeg vil bare have, tingene skal være, som de plejer. Men der er et eller andet, der ikke er, som det plejer."*

Længden på de to bøger, der kan karakteriseres som kortromaner, gør at man sagtens kan arbejde med begge fortællinger i et længere danskforløb, fx med overskriften 'Sandheder og løgne', uden at det kræver flere måneder. Begge bøger har dog to væsentlige historier at fortælle, med rigtig mange sproglige finurligheder og nuancer, der gør, at de begge fortjener udelt opmærksomhed.

I finder Mette Vedsøs skønne og livsbekræftende fortælling 'Langt fra Det Hvide Hus' som papirbog her; <http://via.mitcfu.dk/53816347> og som e-bog her; <http://via.mitcfu.dk/CFUEBOG1100925>. Lisa Villadsens rørende og vedkommende 'Kommer du nogensinde tilbage til mig?' finder I som papirbog her; <http://via.mitcfu.dk/47674328>. Begge bøger har fået udarbejdet pædagogiske vejledninger.